

checte de molta calma, y parsimonia, és dirichi desde luego á la habitació dels companeros de Sen Antoni, y de pronte advertí, que entre el menchar de la pastera habia dos tenedors, que la criada sinse ducte, anant arreu, com elles acostumen, degué mesclar impensadament en companyia de les sobres de l'olla; y tornantsen á entrar dins de casa, li respongué molt serio, y molt formál—«¿Pues no tenen de reñir, y marmolar els animallets!!! ¿No veus que son tres, y no mes els has posat dos tenedors?»

Y adelantantse dos pasos

El Señor Pere Tomás, (1)

Els tragné de baix lo brás,

Y lils refila en los nasos.

SUECO.

AVIS ALS DESOCUPATS.

Molta borumballa ham resibit en estos sine ó sis correus ultims. Pasen de cinquanta les cartetes, comunicats, y *otros documentos históricos*, que han vengut á parar aixina de rebót á la nostra redacció. Encara em faran tirar á mi també el barret al foc, ó á lo manco la gorra—

Que á pesar que estic molt grós,
Y algo dur de les orelles,
En les barbes y en lo tós
Tinc molt males cosquerelles.

¡Eu! y lo pichor de tot es, que alguns patracols d' estos nos costen els cuens, es dir: *tras de coques, penitensia*. — Y asi será menester posar un remey

(1) Este era el nom del amo de casa: del apellido no m'enrecorde.